

afb. 2. Nadat het stadsbestuur een waterplan van Rose uit 1842 had afgewezen, kwam Rose in 1854 met zijn Waterproject. Dit voorziet in spoeling van het water; brengt het peil van grondwater omlaag, en biedt, zoals deze plankaart van de landschapsarchitecten Zocher toont, een mooie wandeling langs groene singels en een aangenaam woonmilieu voor de gegoede burgerij. (GAR, cat.nr 1973-5401)

aan tot aan 1814, de totstandkoming van het Koninkrijk der Nederlanden, maar pas na ongeveer 1850 komt er echt een einde aan de periode van stedenbouwkundige stilte. De eerste grootschalige negentiende-eeuwse stadsuitleg in Nederland is die van Rotterdam. Deze uitbreiding hing sterk samen met de noodzaak van een nieuw systeem van waterbeheer; doordat het water voor alles werd gebruikt en in de toch al overbevolkte landstad nauwelijks circuleerde, stonk het er verschrikkelijk en was de leefomgeving zeer ongezond. Als antwoord hierop ontwierp stadsarchitect W.N. Rose, samen met de fabrieksmeter van het Hoogheemraadschap

van Schieland W. Scholten, in 1842 een van de polder onafhankelijk stedelijk watersysteem, het zogenoemde Waterproject. Dit plan werd in een met hulp van de landschapsarchitecten J.D en L.P. Zocher aangepaste vorm in 1854 door de gemeenteraad aangenomen.

Het Waterproject was in de eerste plaats een plan om het stadswater te spoelen zodat de kwaliteit ervan zou verbeteren. Ten tweede was stadsuitbreiding noodzakelijk; dit was in de omringende natte polder alleen mogelijk door verlaging van het grondwaterpeil. Vader en zoon Zocher verrijkten het plan met een 'stadswandeling', en als laatste element werd